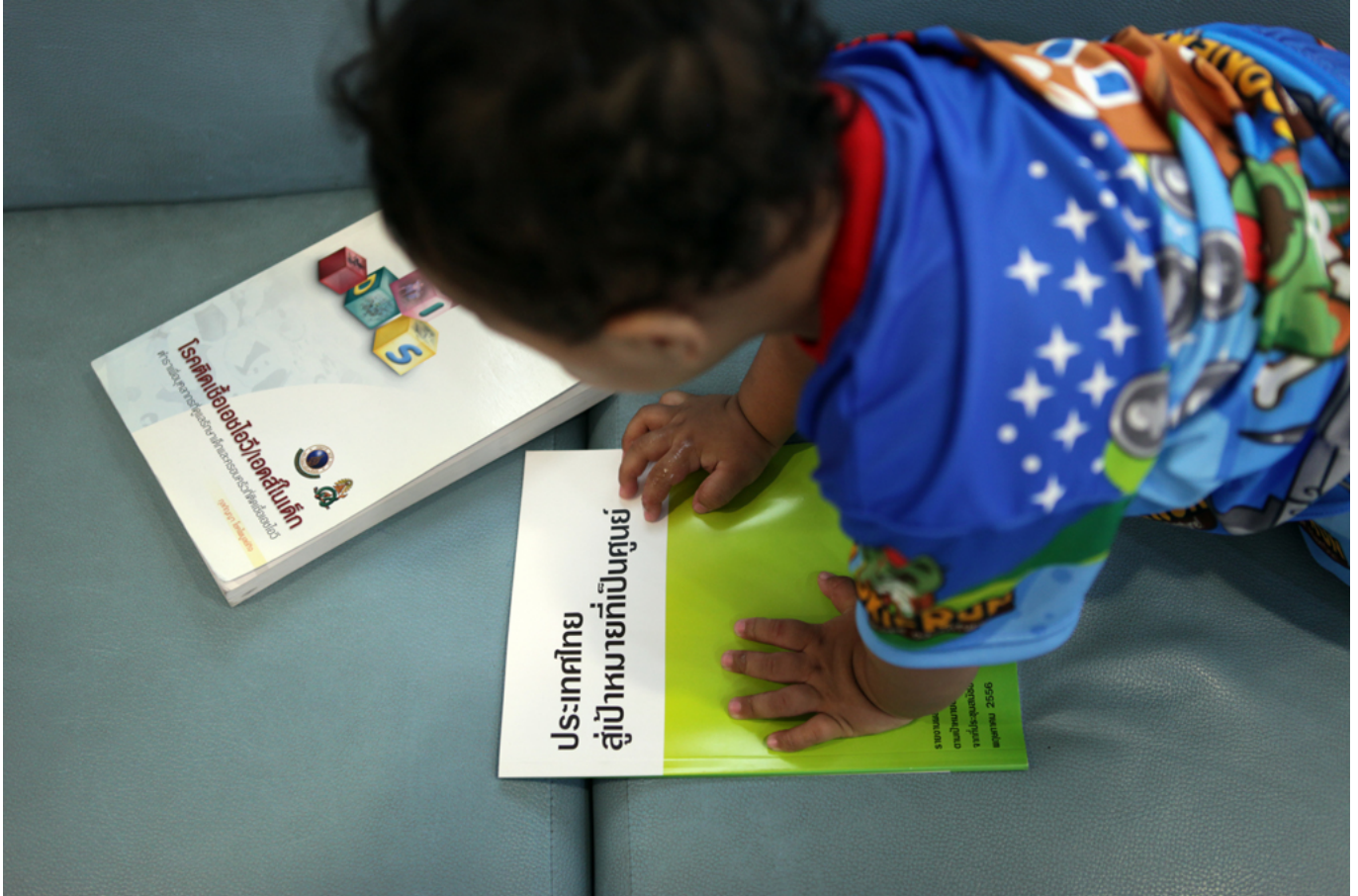

จดหมายจากเครือข่ายเด็กเท่ากันถึงผู้ใหญ่บ้านไทเจ

ริฎ

written by กองบรรณาธิการ | มกราคม 13, 2023

หนึ่งในสมาชิกเครือข่ายเด็กเท่ากันที่ใช้นามปากกาว่า “เจริญ ปกป้องชีวิต” เป็นตัวแทนเด็กๆ เขียนจดหมายถึงผู้ใหญ่บ้านไทเจริญเพื่อขอของขวัญวันเด็กที่ไม่ควรได้เฉพาะในวันเด็กแห่งชาติเท่านั้น แต่ควรเป็นสวัสดิการที่เด็กควรได้รับตั้งแต่ก่อนเกิด จนถึงเติบโตใหญ่

หนูเป็นเด็กคนหนึ่งที่เกิดและเติบโตในหมู่บ้านไทยเจริญ ซึ่งเพื่อนๆจำนวนขาดโอกาสที่จะเข้าถึงสุขภาวะ เพื่อการเติบโตอย่างมีคุณภาพ อันเป็นสิ่งที่พวกเขาสมควรได้รับตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดา จนถึง 6 ขวบ ช่วงระยะเวลาดังที่กล่าวมานี้ เป็นช่วงเวลาที่หมู่บ้านของเราควรให้การคุ้มครองสุขภาพทุกอย่งที่มี เพื่อให้พ่อแม่ (หรือผู้ปกครอง) ของเพื่อนๆ หนู “ทุกคน” ที่อยู่ในหมู่บ้านไทยเจริญแห่งนี้ได้เข้าถึงโภชนาการ การเลี้ยงดู สภาพแวดล้อม สิ่งจำเป็นต่างๆ ที่เหมาะสมและดีที่สุด

ระยะเวลา 7 ปี โดยประมาณของเพื่อนๆ หนูในหมู่บ้านแห่งนี้สำคัญอย่างยิ่ง ทุกหน้าที่ในช่วงเวลานี้มีคุณค่าแก่การสร้างการเจริญเติบโตเพื่อเป็นกำลังในการร่วมกันพัฒนาหมู่บ้านของเรา เพราะพัฒนาการที่ดีของมนุษย์นั้นต้องมา

จากการวางรากฐานที่ดีตั้งแต่ 7 ปีแรก หากแต่ในวันนี้ ช่วงเวลาทองดังกล่าวของเพื่อนๆ ในหมู่บ้านได้ถูกละเลยให้สูญเปล่า

จริงอยู่ว่า หมู่บ้านไทเจริญ มีนโยบายจ่ายเงินอุดหนุนบุตรให้กับครอบครัวยากจนที่มีเด็กอายุ 0 – 6 ขวบ เดือนละ 600 บาท แต่เพราะหลักคิดของผู้ใหญ่บ้านนั้น ไม่ได้เข้าใจต่อแง่ถึงสภาวะที่แท้จริงของคำว่า “ยากจน” ทำให้เด็กจำนวนมากกว่าครึ่งหนึ่งของหมู่บ้าน ไม่ได้รับเงินอุดหนุนดังกล่าว พวกเขาจึงต้องอาศัยอยู่ในครอบครัวที่ขาดแคลนทุนรอนที่จะเข้าถึงอาหารที่ดี สุขอนามัยที่ดี บางบ้านพ่อแม่มีความเครียดจากการทำมาหากินในหมู่บ้านเรา ซึ่งค่าครองชีพสูงแต่รายได้ต่ำ ความเครียดของพ่อแม่ก็ถูกส่งต่อมายังเพื่อนๆ ของหนู เมื่อคุณภาพชีวิตช่วง 7 ปีแรกของพวกเขาแน่นยำแย่ การจะหวังให้พวกเขาเติบโตอย่างมีคุณภาพตั้งแต่ขวบปีที่ 8 ก็กลายเป็นเรื่องที่ยากเสียแล้ว

ใน “วันเด็ก” ของทุกๆ ปี หมู่บ้านของเรามักจะจัดกิจกรรมให้เพื่อนๆ ของหนูได้มานั่งเก้าอี้ผู้ใหญ่บ้าน ได้แต่งตัวเหมือนกองกำลังประจำหมู่บ้าน ซึ่งเป็นสิ่งที่คนจำนวนไม่น้อยในหมู่บ้านคาดหวังว่า ลูกหลานของพวกเขาจะได้เติบโต ไปอยู่ในตำแหน่งหน้าที่การงานเหล่านั้น แต่นโยบายของหมู่บ้านเราไม่ได้วางรากฐานให้เด็กทุกคนมีโอกาสเริ่มต้นที่เท่าเทียมกันเพื่อไปถึงความคาดหวังนั้น

วันเด็กปีนี้ ซึ่งกำลังจะครบวาระการเป็นผู้ใหญ่บ้านของคุณลุงรศีก โปรดช่วยให้ของขวัญแก่พวกหนู เป็นเงินอุดหนุนบุตร ตั้งแต่ระยะฝากครรภ์จนถึง 6 ขวบ เดือนละ 3,000 บาท อันเป็นมาตรฐานขั้นต่ำในการดำรงชีวิตของคนในหมู่บ้านเราและที่สำคัญขอให้การจ่ายเงินนี้เป็นแบบ ถ้วนหน้า สำหรับทุกคนบนผืนดินหมู่บ้านเรา

แม้ว่า พวกเขาไม่ได้มีเชื้อสายเดียวกับพวกเราที่ดี หรือไม่สามารถยืนยันสถานภาพการเป็นประชาชนของหมู่บ้านใดได้ แต่เมื่อเขาใช้ชีวิตและจะเป็นแรงงานในอนาคตของหมู่บ้านเรา พวกเขาก็พึงควรได้รับการดูแลอย่างเสมอหน้า

ระยะเวลาเกือบ 9 ปี ที่ลุงรศีกเป็นผู้ใหญ่บ้านไทเจริญนั้น ได้พิสูจน์แล้วว่า วิธีการที่มุ่งแต่จะให้เงินเพื่อสงเคราะห์คนยากจน (ในมายาคติของลุงรศีก) นั้น ไม่ได้ผลในทางปฏิบัติ แต่กลับทำให้เด็ก ๆ กว่าครึ่งของหมู่บ้านสูญเสียโอกาสไปอย่างน่าเสียดายยิ่งนัก

นอกจากนี้หมู่บ้านไทเจริญของเรา ควรมี “ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก” อย่างทั่วถึง เพียงพอ มีคุณภาพ และรองรับเด็กทุกคนได้ตั้งแต่ออกจากท้องแม่ เพื่อรองรับพวกหนูในช่วง 0 – 3 ขวบ ให้มีสถานที่ที่ดี มีครูพี่เลี้ยงที่ดีคอยดูแลระหว่างที่พ่อแม่ของพวกหนูออกไปทำงานหาเงินจุนเจือครอบครัวในแต่ละวัน ช่วงเวลาให้บริการของศูนย์ฯ ควรตอบสนองช่วงเวลางานของพ่อแม่พวกหนู พวกเขาควรสามารถฝากหนูไว้ได้ในศูนย์ฯ ที่ใกล้บ้านที่สุด และมารับหนูกลับบ้านได้ในเวลาหลังเลิกงานโดยไม่ต้องรีบร้อน หรือต้องเสียเวลาทำงานอันหมายถึงการเสียรายได้ของครอบครัว สิ่งเหล่านี้สามารถทำได้จริงโดยการที่รัฐทำงานร่วมกับภาคประชาสังคมในชุมชน

หนูหวังว่า วันเด็กที่จะถึงนี้ คุณลุงรศีกจะให้ของขวัญตามที่หนูขอ ก่อนที่คุณลุงจะครบวาระการเป็นผู้ใหญ่บ้านไทเจริญ แม้ว่าในสมัยหน้า ลุงป้า น้า อา ในหมู่บ้านจะได้คนอื่นมาเป็นผู้ใหญ่บ้านจากการ “เลือกตั้ง” เอาคนที่เขาอยากได้

จริงๆ เข้ามา (พวกหนูยังไม่มีสิทธิที่จะร่วมเลือกตั้ง) ก็หวังว่า คุณลุงรบศึกจะได้เริ่มทำสิ่งที่หนูขอ ตั้งแต่ววันนี้ให้สำเร็จก่อนส่งไม้ต่อให้ผู้ใหญ่บ้านคนใหม่ ซึ่งอาจจะเป็นผู้ลุงรบศึก หรือคนอื่นๆ ที่พ่อแม่หนู ลุง ป้า น้า อา ในหมู่บ้านเป็นคนเลือกเข้ามา ให้เขาสานต่อสิ่งเหล่านี้ให้เป็นระบบที่ยั่งยืนของหมู่บ้านเราสืบไป

ด้วยความเคารพนับถือ

สมาชิกเครือข่ายเด็กเท่ากัน

หมายเหตุ : หนูขออนุญาตไม่ใช้คำนำหน้าว่า “เด็กชาย” ตามกฎของหมู่บ้าน เพราะเพศวิถีและอัตลักษณ์ทางเพศของหนู พวกหนูควรมีสิทธิเลือกได้เอง